

روین تنی ۹ پوشاک مقدس

دارا پریش روی

دست می‌آید که قهرمان ملی یا فرهنگی یک قوم یا ملت از سوی مردان دینی و مقدس باری می‌شود. در داستان‌های عامیانه ایران این مضمون را در نزد چند تن مشاهده می‌نماییم. در قصه‌های مردمی، رستم کمریسته امام علی (ع) است و از این روی بر دشمنان چیره‌امده و شکست‌ناپذیر می‌گردد. امام علی کمربندی را به کمر رستم بسته و از آن پس وی نیروی شگفت‌آور می‌یابد. پوریای ولی نیز در افسانه‌های مردمی داستانی از این گونه دارد. امام علی بر دور کمر او کمربندی می‌بندد و از این روی وی کمریسته امام علی شده و شکست‌ناپذیر می‌شود. کوراغلو و شاه عباس نیز در افسانه‌های آذربایجانی و گیلکی حکایتی این گونه دارند. در افسانه‌های مردمی خصلت یاد شده از آن روی به قهرمانان فرهنگی یا قومی بخشیده می‌شود که آنان از یکسوی تصویر آرزوها توده و از سوی دیگر انسجام بخش هویت قومی، دینی یا ملی می‌باشند. نقش کمربند مقدس را در زندگی دراویش یا هنسوبان برخی از ادیان چون کیش زرتشتی و ارامنه باز می‌یابیم. شال سبزی که در اویش علوی بر میان می‌بندند و نشانه گرایش، اندیشه و آینین آنان است و «گشته» که زرتشتیان به هنگام بلوغ به کمر می‌بندند، نمونه‌هایی از

چشمۀ روین تنی شست و شو می‌نماید، بر پشت او می‌افتد و باعث آسیب‌پذیری وی می‌گردد. «تیس» مادر آشیل نیز در هنگامی که او را در رودخانه ستیکس (Styx) شست و شو می‌دهد، ناگاهانه قوزک پایش را با دو انگشت می‌گیرد و قوزک پای آشیل ناشسته می‌ماند و وجود او مرگ‌پذیر و فانی می‌گردد. اسفندیار نیز در حال اب تنی و شست و شو در چشمۀ ای اعجاب اور، چشم خود را فرو می‌بندد و دیدگان او از این روی از قوه روین تنی بی‌بهره می‌شود. در برخی از روایت‌ها نیز روین تنی اسفندیار ناشی از دعای یکی از صاحب کمالان و یا تعویذ زرتشت در حق وی است.

اگر قهرمانان حمامی ای چون اسفندیار، آشیل یا زیگفرید در اساطیر و داستان‌های حمامی کهن آرزوی آدمی را در دستیابی به بی‌مرگی پاسخ می‌گویند، این مضمون در قصه‌های عامیانه ایران و حتی در جله‌هایی از زندگی قومی و معنوی مردم تجلی می‌یابد. در افسانه‌های عامیانه و باورهای توده مضمون جاودانگی و روین تنی را می‌توان در دو شکل پی‌گرفت و فرا جست: شال یا کمربند و دیگر گلوله بند یا جلیقه‌ای که مردمی مقدس به قهرمان می‌بخشد. این صورت از مضمون اسطوره - حمامی «روین تنی» هنگامی به

اندیشه به بی‌مرگی، سرآغاز روایت‌ها و داستان‌های گوناگونی در نزد انسان کهن می‌گردد و وی در جستجوی حیات جاودان، چهره‌هایی مسخ‌ناپذیر خلق می‌کند. یکی از صورت‌های جاودانگی در داستان‌های اساطیری و حمامی کهن قصه قهرمانان روین تن است. قهرمانانی که به شکلی اعجاظ آسود از آسیب و گزند تیر و تیغ در امان می‌مانند. این مضمون که همان گونه که بیان گردید خود ریشه به نیاز و اعتقادی کهن می‌رساند که در رخساره‌های حیات پسین تر خویش به صورت‌هایی تو جلوه می‌فروشد. روین تنی اشاره به کالبدی «روی» گون دارد که هیچ زخمی بر آن کارگر نمی‌افتد. این ویژگی را در داستان قهرمانانی چون زیگفرید قهرمان حمامۀ آلمانی، نیبلونگن، آشیل قهرمان پرآوازه اساطیر یونان که در جنگ «ترولا» به دست پاریس کشته می‌شود و نیز در داستان قهرمان حمامی ایران «اسفندیار» باز می‌یابیم.

قصه‌های بنیادی که از روین تنی این سه قهرمان سخن می‌گویند، این ویژگی کالبدی و جسمانی آنان را نتیجه شست و شو و غسل در چشمۀ ای شگفت‌آور یا مقدس می‌دانند. برگی از درخت در حالی که زیگفرید در

است.

اعتقادی که به طرزی شگرف شبیه به مضامین افسانه‌های ایرانی است. اما مضمون رویین تنی به شال مقدس محدود نمی‌ماند. در نزد کردّهای ایران نیز

مضمون رویین تنی را به صورت جلیقه‌ای که درویش و مراد پیر بر تن جوانان مبارز و حق جو می‌پوشاند باز می‌نگریم. از «گلوله بند» در افسانه‌ها و حمامه‌های قومی کرد سخن می‌رود. این جلیقه که «گلوله بند» نام داشت جامه‌ای بود که درویش و مراد پیر آن را با دعا یا آیه‌ای از قرآن متبرک می‌نمود و جوانان دلاور این جلیقه را برای حفظ از تیر، تیغ و گلوله دشمن بر تن می‌نمودند. این اعتقاد نمونه‌هایی مستند و عینی در تاریخ دارد و از آن میان می‌توان به جلیقه‌ای که کاک احمد شیخ‌سلیمانیه برای سلطان عبدالحمید عثمانی ارسال داشت اشاره نمود.

باز زایی مضمون اسطوره - حمامی و افسانه‌ای «رویین تنی» در بخشی از زندگی اعتقادی اقوام ایرانی به ویژه در فصل‌هایی از تاریخ معاصر که با دلاوری و ایستادگی در برابر تهدی بیگانگان مقارن می‌شود، به صورتی نو جلوه می‌افروزد. پوشش مقدس (شال و گلوله بند) جلوه‌ای نو از مضمون اساطیری و حمامی

● رئیس نیا، رحیم، کوراگلو در افسانه و تاریخ، انتشارات نیما، ج دوم، تبریز؛ بهار ۱۳۶۸.

● همیلتون، ادیت، سیری در اساطیر یونان و رم، ترجمه: عبدالحسین شریفیان، انتشارات اساطیر، ج اول، تهران؛ ۱۳۷۶.

● یا حقی، محمد جعفر، فرهنگ اساطیر و اشارات داستانی در ادبیات پارسی، انتشارات سروش، ج اول، تهران؛ ۱۳۶۹.

● انجوی شیرازی، سید ابوالقاسم، فردوسی نامه (مردم و شاهنامه)، انتشارات علمی، ج سوم.

● روحانی، یا با مردوخ، تاریخ مشاهیر کرد، ج ۱، به کوشش ماجد مردوخ روحانی، سروش، ج ۱، تهران؛ ۱۳۷۱.

● دهخدا، علی اکبر، لغت نامه، شماره مسلسل ۱۲۸ شماره حرف «ر» (بخش اول): ۵، انتشارات دانشگاه تهران، فروردین ۱۳۴۶.

● شاملو، احمد، کتاب کوچه، حرف الف، دفتر سوم.

نقش کیشی و معنوی «کمریند مقدس» است، هر چند می‌توان نشانه‌هایی دیگر گونه و متفاوت از کمریند جادویی را در برخی از داستان‌های کهن بازیافت چون کمریند زرین «آفرودیت» که افسون‌های دنیا در آن نهفته است.

مضمون افسانه‌ای «رویین تنی» به افسانه‌ها محدود نمی‌ماند و در روزگاری نزدیک به ما نیز آنچه اوج حمامه بر فصلی از تاریخ جانی سیه‌نده و سیزندۀ می‌دهد، زایشی نوین و دوباره دارد. در این چشم‌انداز در صورت و جلوه‌ای نس پذیر مضمون جاودانگی و رویین تنی را در پوشش مقدس باز می‌باییم. در فرازی از تاریخ مردمی و بومی شمال ایران و در نزد تالشیان خطة رضوان شهر پیران این گونه روایت می‌کنند که پیری درویش از آن خطه در زمان جنگ میان روسیه و ایران، پیش از آنکه جوانان دلاور به پیکار با بیگانگان تعذی گر بشتابند، شالی سبز را که به دعای اوی متبرک شده بود بر کمر آنان می‌بست. شالی که گلوله دشمنان را بر جان دلاوران جوان بی‌اثر می‌نمود و این خود قوتی بیشتر به جوانان رزم‌نده می‌بخشید. این حکایت افسانه‌گون که ریشه به زندگی واقعی بخشی از مردم شمال ایران در سال‌های جنگ روسیه و ایران می‌رساند